

Ezra

¹ Prve godine Kira cara Persijskoga, da bi se ispunila rijeè Gospodnja, koju reèe na usta Jeremijina, podiže Gospod duh Kira cara Persijskoga, te oglasi po svemu carstvu svojemu i raspisa govoreæi: ² Ovako veli Kir car Persijski: sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i on mi je zapovjedio da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji. ³ Ko je između vas od svega naroda njegova? Bog nebeski neka bude s njim, pa nek ide u Jerusalem u Judeji, i neka zida dom Gospoda Boga Izrailjeva, Boga koji je u Jerusalimu. ⁴ A ko bi ostao u kojem god mjestu gdje se bavi, neka ga ljudi onoga mjesta potpomognu srebrom i zlatom i imanjem i stokom osim dragovoljnoga priloga na dom Božji u Jerusalimu. ⁵ Tada ustaše glavari porodica otaèkih od Jude i Venijamina, i sveštenici i Leviti i svi kojima Bog podiže duh da idu da zidaju dom Gospodnji u Jerusalimu. ⁶ I potpomogoše ih svi koji bijahu oko njih sudovima srebrnijem i zlatnijem, imanjem i stokom i stvarima skupocjenijem osim svega što dragovoljno priložiše. ⁷ I car Kir izdade sudove doma Gospodnjega koje bijaše odnio iz Jerusalima car Navuhodonosor i metnuo u dom svojih bogova; ⁸ A izdade ih Kir car Persijski preko Mitridata rizničara, koji ih izbroji Sasavasaru knezu Judejskom. ⁹ A ovo im je broj: zdjela zlatnijeh trideset, zdjela srebrnijeh tisuæa, noževa dvadeset i devet, ¹⁰ Èaša zlatnijeh

trideset, drugih èaša srebrnijeh èetiri stotine i deset, drugih sudova tisuæa; ¹¹ Svega sudova zlatnijeh i srebrnijeh pet tisuæa i èetiri stotine; sve to ponese Sasavasar kad se vrati iz Vavilona u Jerusalim.

2

¹ A ovo su ljudi one zemlje što poðoše iz ropstva od onijeh koji biše preseljeni, koje preseli Navuhodonosor car Vavilonski u Vavilon, i vratiše se u Jerusalim i u Judeju, svaki u svoj grad: ² Koji doðoše sa Zorovaveljem, s Isusom, Nemijom, Serajom, Relajom, Mardohejem, Vil-sanom, Misparom, Vigvajem, Reumom i Vanom; na broj bješe ljudi naroda Izrailjeva: ³ Sinova Farosovijeh dvije tisuæe, sto i sedamdeset i dva; ⁴ Sinova Sefatijinih trista i sedamdeset i dva; ⁵ Sinova Arahovijeh sedam stotina i sedamdeset i pet; ⁶ Sinova Fat-Moavovijeh, od sinova Isusovijeh i Joavovijeh, dvije tisuæe osam stotina i dvanaest; ⁷ Sinova Elamovijeh tisuæa i dvjesto i pedeset i èetiri; ⁸ Sinova Zatujevih devet stotina i èetrdeset i pet; ⁹ Sinova Zahajevih sedam stotina i šezdeset; ¹⁰ Sinova Vanijevih šest stotina i èetrdeset i dva; ¹¹ Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i tri; ¹² Sinova Azgadovijeh tisuæa i dvjesto i dvadeset i dva; ¹³ Sinova Adonikamovih šest stotina i šezdeset i šest; ¹⁴ Sinova Vigvajevih dvije tisuæe i pedeset i šest; ¹⁵ Sinova Adinovijeh èetiri stotine i pedeset i èetiri; ¹⁶ Sinova Atirovijeh od Jezekije devedeset i osam; ¹⁷ Sinova Visajevih trista i dvadeset i tri; ¹⁸ Sinova Jorinijeh sto i dvanaest; ¹⁹ Sinova

Asumovijeh dvjesta i dvadeset i tri; ²⁰ Sinova Givarovijeh devedeset i pet; ²¹ Sinova Vitlejemskih sto i dvadeset i tri; ²² Ljudi iz Netofata pedeset i šest; ²³ Ljudi iz Anatota sto i dvadeset i osam; ²⁴ Sinova Azmavetskih èetrdeset i dva; ²⁵ Sinova Kirijat-arimskih, Hefirskih i Virotskih sedam stotina i èetrdeset i tri; ²⁶ Sinova Ramskih i Gavajskih šest stotina i dvadeset i jedan; ²⁷ Ljudi iz Mihmasa sto i dvadeset i dva; ²⁸ Ljudi iz Vetilja i Gaja dvjesta i dvadeset i tri; ²⁹ Sinova Nevonskih pedeset i dva; ³⁰ Sinova Magvisovih sto i pedeset i šest; ³¹ Sinova Elama drugoga tisuæa i dvjesta i pedeset i èetiri; ³² Sinova Harimovijeh trista i dvadeset; ³³ Sinova Lodskih, Adidskih i Ononskih sedam stotina i dvadeset i pet; ³⁴ Sinova Jerihonskih trista i èetrdeset i pet; ³⁵ Sinova Senajskih tri tisuæe i šest stotina i trideset. ³⁶ Sveštenika: sinova Jedajinih od doma Isusova devet stotina i sedamdeset i tri; ³⁷ Sinova Imirovijeh tisuæa i pedeset i dva; ³⁸ Sinova Pashorovijeh tisuæa i dvjesta i èetrdeset i sedam; ³⁹ Sinova Harimovijeh tisuæa i sedamnaest; ⁴⁰ Levita: sinova Isusovih i Kadmilovih između sinova Odujinih sedamdeset i èetiri; ⁴¹ Pjevaèa: sinova Asafovijeh sto i dvadeset i osam; ⁴² Sinova vratarskih: sinova Salumovijeh, sinova Atirovijeh, sinova Talmonovijeh, sinova Akuvovijeh, sinova Atitinih, sinova Sovajevih, svega sto i trideset i devet; ⁴³ Netineja: sinova Sišinijeh, sinova Asufinijeh, sinova Tavaotovijeh, ⁴⁴ Sinova Kirosovijeh, sinova Sijajinih, sinova Fadonovih, ⁴⁵ Sinova Levaninih, sinova Agavinih, sinova Akuvovih, ⁴⁶ Sinova Agavovijeh, sinova Samlajevih, sinova Ananovi-

jeh, ⁴⁷ Sinova Gidilovijeh, sinova Garovijeh, sinova Reajinijeh, ⁴⁸ Sinova Resinovijeh, sinova Nekodinijeh, sinova Gazamovijeh, ⁴⁹ Sinova Uzinijeh, sinova Fasejinijeh, sinova Visajevijeh, ⁵⁰ Sinova Aseninijeh, sinova Meunimovijeh, sinova Nefusimovijeh, ⁵¹ Sinova Vakkovijeh, sinova Akufinijeh, sinova Arurovijeh, ⁵² Sinova Vaslutovijeh, sinova Meidinijeh, sinova Arsinijeh, ⁵³ Sinova Varkosovijeh, sinova Sisarinijeh, sinova Taminijeh, ⁵⁴ Sinova Nesijinijeh, sinova Atifinijeh, ⁵⁵ Sinova sluga Solomunovijeh: sinova Sotajevijeh, sinova Soferetovijeh, sinova Ferudinijeh, ⁵⁶ Sinova Jalinijeh, sinova Darkonovijeh, sinova Gidilovijeh, ⁵⁷ Sinova Sefatijinijeh, sinova Atilovijeh, sinova Fohereta od Sevajima, sinova Amijevijeh, ⁵⁸ Svega Netineja i sinova sluga Solomunovijeh trista i devedeset i dva. ⁵⁹ I ovi pođošè iz Tel-Melaha i Tel-Arise, Heruv, Adan i Imir, ali ne mogoše pokazati otaèkoga doma svojega i sjemena svojega, eda li su od Izrailja, ⁶⁰ I sinovi Delajini, sinovi Tovijini, sinovi Nekodini, njih šest stotina i pedeset i dva; ⁶¹ I od sinova svešteniekih: sinovi Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja, koji se oženi jednom između kæeri Varzelaja Galađanina, te se prozva njihovijem imenom. ⁶² Oni tražiše po knjigama da bi pokazali rod svoj, ali se ne nađošè, zato biše odluèeni od sveštenstva. ⁶³ I zaprijeti im Tirsata da ne jedu od svetinje nad svetinjama dokle ne nastane sveštenik s Urimom i Tumimom. ⁶⁴ Svega zbora skupa bješe èetrdeset i dvije tisuæe i tri stotine i šezdeset, ⁶⁵ Osim sluga

njihovijeh i sluškinja njihovijeh, kojih bijaše sedam tisuæa i tri stotine i trideset i sedam, a meðu njima bijaše dvjesta pjevaèa i pjevaèica. ⁶⁶ Imahu sedam stotina i trideset i šest konja, dvjesta i èetrdeset i pet masaka, ⁶⁷ Èetiri stotine i trideset i pet kamila, šest tisuæa i sedam stotina i dvadeset magaraca. ⁶⁸ I neki između domova otaèkih došavši k domu Gospodnjemu u Jerusalmu priložiše dragovoljno da se gradi dom Božji na svom mjestu. ⁶⁹ Po mogućstvu svojemu dadoše u riznicu za posao: zlata šezdeset i jednu tisuæu drama, srebra pet tisuæa mina, i haljina svešteničkih stotinu. ⁷⁰ I tako se naseliše sveštenici i Leviti i neki iz naroda i pjevaèi i vratari i Netineji u gradovima svojim, i sav Izrailj u svojim gradovima.

3

¹ A kad dođe sedmi mjesec i sinovi Izrailjevi bijahu u svojim gradovima, sabra se narod jednodušno u Jerusalm. ² Tada usta Isus sin Josedekov s braæom svojom sveštenicima i Zorovavelj sin Salatilov s braæom svojom, i zgradiše oltar Boga Izrailjeva da prinose na njemu žrtve paljenice kako piše u zakonu Mojsija èovjeka Božijega. ³ I podigoše oltar na mjestu njegovu, ako i bijahu u strahu od naroda zemaljskih; i prinosiše na njemu žrtve paljenice Gospodu, žrtve paljenice jutrom i veèerom; ⁴ I praznovaše praznik sjenica, kako je pisano, prinoseæi žrtve paljenice svaki dan na broj kako je ureðeno za svaki dan. ⁵ A potom prinosiše žrtvu paljenicu svagdašnju, i na mladine i na

sve praznike Gospodnje osveæene i od svakoga koji dragovoljno prinošaše prinos Gospodu. ⁶ Od prvoga dana mjeseca sedmoga poèeše prinositi žrtve paljenice Gospodu, a dom Gospodnji još ne bješe osnovan. ⁷ I dadoše novce kamenarima i drvodjeljama, i hranu i piæe i ulje Sidonjanima i Tircima da dovoze drva kedrova s Livana u more Jopsko, kako im bješe dopustio Kir car Persijski. ⁸ I druge godine po povratku njihovu k domu Božijemu u Jerusolim, drugoga mjeseca poèeše Zorovavelj sin Salatilov i Isus sin Josedekov i ostala braæa njihova, sveštenici i Leviti, i svi koji dođoše iz ropstva u Jerusolim, i postaviše Levite od dvadeset godina i više da nastoje nad poslom oko doma Gospodnjega. ⁹ I bi postavljen Isus i sinovi njegovi i braæa njegova, i Kadmilo i sinovi njegovi, sinovi Judini, zajedno da nastoje nad poslenicima u domu Božijem, i sinovi Inadadovi i njihovi sinovi i braæa njihova Leviti. ¹⁰ I kad zidari polagahu temelj crkvi Gospodnjoj, postaviše sveštenike obuèene s trubama i Levite sinove Asafove s kimvalima da hvale Gospoda po uredbi Davida cara Izrailjeva. ¹¹ I pjevahu naizmjenice hvaleæi i slaveæi Gospoda: jer je dovijeka milost njegova nad Izrailjem. I sav narod podvikivaše iza glasa hvaleæi Gospoda što se osnivaše dom Gospodnji. ¹² A mnogi od sveštenika i Levita i glavara domova otaèkih, starci koji bijahu vidjeli pređašnji dom, plakahu iza glasa gledajuæi ovaj dom koji se osnivaše, a mnogi opet podvikivahu od radosti, ¹³ Te narod ne mogaše razaznati vike radosne od vike plaène u narodu, jer narod podvikivaše iza glasa, i vika

se èujaše daleko.

4

¹ A kad èuše neprijatelji Judini i Venijaminovi da oni koji se vratiše iz ropstva zidaju crkvu Gospodu Bogu Izrailjevu, ² Dođoše k Zorovavelju i ka glavarima domova otaèkih, i rekoše im: da i mi zidamo s vama, jer æemo kao i vi tražiti Boga vašega, i njemu prinosimo žrtve od vremena Esaradona cara Asirskoga, koji nas je doveo ovamo. ³ A Zorovavelj i Isus i ostali glavari domova otaèkih u Izrailju rekoše im: ne možete vi s nama zidati doma Bogu našem, nego æemo mi sami zidati Gospodu Bogu Izrailjevu, kako nam je zapovjedio Kir car Persijski. ⁴ Tada narod zemaljski dosađivaše narodu Judinu i smetaše ih u zidanju; ⁵ I naimahu savjetnike suprot njima da rasipaju namjeru njihovu svega vremena Kira cara Persijskoga do vlade Darija cara Persijskoga. ⁶ A kad se zacari Asvir, u poèetku njegova carovanja napisaše tužbu na stanovnike Judejske i Jerusalimske. ⁷ I za vremena Artakserksova pisa Vislam, Mitredat, Taveilo i ostali drugovi njegovi Artakserksu caru Persijskom; a knjiga bješe pisana Sirskim pismom i Sirskim jezikom. ⁸ Reum starješina u vijeæu i Simsaj pisar napisaše jednu knjigu protiv Jerusalima caru Artakserksu ovako: ⁹ Reum starješina u vijeæu i Simsaj pisar i ostali drugovi njihovi, Dinjani, Afarsašani, Tarfaljani, Afaršani, Arhevljani, Vavilonjani, Susanašani, Deavljani, Elamljani, ¹⁰ I ostali narodi koje preseli veliki i slavni Asenafar i naseli po gradovima Samarijskim, i

ostali s ove strane rijeke, tada i tada. ¹¹ Ovo je prijepis od knjige koju mu poslaše: Caru Artakserksu. Sluge tvoje, ljudi s ove strane rijeke, tada i tada. ¹² Da je na znanje caru da Judejci koji pođoše od tebe k nama, dođoše u Jerusalem, i grad odmetnièki i opaki zidaju, zidove opravljaju i iz temelja podižu. ¹³ Nego da je na znanje caru: ako se ovaj grad sazida i zidovi oprave, oni neæe davati danka ni poreze ni carine, te æe biti šteta riznici carskoj. ¹⁴ Što dakle platu od dvora primamo, te nam ne prilièi da gledamo štetu carevu, toga radi šaljemo i javljamo caru, ¹⁵ Da se potraži u knjizi dnevnika otaca tvojih, pa æeš naæi u knjizi dnevnika i doznati da je ovaj grad odmetnièki i da je na štetu carevima i zemljama i da su se u njemu dizale bune od davnina, te zato bi raskopan ovaj grad. ¹⁶ Dajemo na znanje caru: ako se ovaj grad sazida i zidovi se njegovi oprave, onda ovaj dio preko rijeke neæe više biti tvoj. ¹⁷ Tada car posla odgovor Reumu starješini u vijeæu i Simsaju pisaru i ostalijem drugovima njihovijem koji seđahu u Samariji i ostalijem s onu stranu rijeke: Pozdravlje, tada i tada. ¹⁸ Knjiga koju nam poslaste razgovijetno bi proèitana preda mnom. ¹⁹ I zapovjedih te potražiše i nađoše da je taj grad od davnina ustajao na careve i da su u njemu bivali odmeti i bune, ²⁰ I da su silni carevi bivali u Jerusalamu, koji vladahu svijem što je preko rijeke, i davahu im se danci i poreze i carine. ²¹ Zato naredite da se zabrani onijem ljudima da se onaj grad ne zida dokle ja ne zapovjedim. ²² I pazite da ne

pogriješite u tom. Jer zašto bi zlo raslo na štetu carevima? ²³ A kad se prijepis od knjige cara Artakserksa proèita pred Reumom i Simsajem pisarem i pred drugovima njihovijem, oni brže otidoše u Jerusalem k Judejcima, te im zabraniše oružanom silom. ²⁴ Tada stade posao oko doma Božijega u Jerusalemu, i staja do druge godine carovanja Darija cara Persijskoga.

5

¹ Tada Agej prorok i Zaharija sin Idov prorok prorokovahu Judejcima koji bijahu u Judeji i u Jerusalemu u ime Boga Izrailjeva. ² I usta Zorovavelj sin Salatilov i Isus sin Josedekov, i poèeše opet zidati dom Božji u Jerusalemu, i bjehu s njima proroci Božji pomažuæi im. ³ U to vrijeme dođe k njima Tatnaj upravitelj s ovu stranu rijeke, i Setar-Vosnaj i drugovi njihovi, i rekoše im ovako: ko vam je dao vlast da zidate tu kuæu i da upravljate te zidove? ⁴ Tada im odgovorismo imenujuæi ljude koji graðahu tu graðevinu. ⁵ Ali bješe oko Božije na starješinama Judejskim, te im ne zabraniše dokle ne otide stvar do Darija i donesu odgovor o tom. ⁶ A ovo je prijepis od knjige koju posla caru Dariju Tatnaj upravitelj s ove strane rijeke i Setar-Vosnaj s drugovima svojim Afarsašanima koji bijahu s ove strane rijeke. ⁷ Poslaše mu knjigu, a u njojzi bješe napisano ovako: Dariju caru svako dobro. ⁸ Da je na znanje caru da doðosmo u Judejsku zemlju k domu Boga velikoga, koji zidaju od velikoga kamena, i drvlje meæu u zidove, i posao se brzo radi i napreduje u rukama

njihovijem. ⁹ I zapitasmô tamošnje starješine rekavši im: ko vam je dao vlast da zidate taj dom i da opravljate te zidove? ¹⁰ Pa ih i za imena njihova zapitasmô da bismo ti javili, i zapisasmô imena onijeh koji su glavari među njima. ¹¹ A oni nam odgovoriše ovako govoreæi: mi smo sluge Boga nebeskoga i zemaljskoga, i zidamo dom koji je bio sazidan prije mnogo vremena, koji je zidao i podigao velik car Izrailjev. ¹² Ali kad oci naši razgnjeviše Boga nebeskoga, dade ih u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom Haldejcu, koji raskopa ovaj dom a narod preseli u Vavilon. ¹³ Ali prve godine Kira cara Vavilonskoga, car Kir zapovjedi da se sazida ovaj dom Božji. ¹⁴ Još i sudove doma Božijega zlatne i srebrne koje Navuhodonosor bješe uzeo iz crkve Jerusalimske i odnio u crkvu Vavilonsku, iznese ih car Kir iz crkve Vavilonske, i biše dani po imenu Sasavasaru, kojega postavi upraviteljem, ¹⁵ I reèe mu: uzmi ove sudove pa idi i odnesi ih u crkvu koja je u Jerusalmu, i dom Božji neka se sazida na svojem mjestu. ¹⁶ Onda taj Sasavasar dođe i postavi temelj domu Božijemu u Jerusalmu; i od toga vremena dosad zida se i još nije dovršen. ¹⁷ Ako je dakle ugodno caru, neka se potraži u riznici carskoj u Vavilonu je li car Kir zapovjedio da se sazida ovaj dom Božji u Jerusalmu, i volju svoju o tom neka nam car pošlje.

6

¹ Tada car Darije zapovjedi te tražiše u knjižnici gdje se ostavljaše blago u Vavilonu. ² I

nađošë u Ahmeti u dvoru carskom u zemlji Mid-skoj knjigu u kojoj bješë zapisan ovaj spomen: ³ Prve godine cara Kira zapovjedi car Kir: dom Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje æe se prinostiti žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. ⁴ Tri reda da budu od kamenja velikoga i jedan red od drveta novoga, a trošak da se daje iz carskoga doma. ⁵ I sudovi doma Božijega zlatni i srebrni što Navuhodonosor bješë uzeo iz crkve Jerusalimske i donio u Vavilon, da se vrate i opet odnesu u crkvu Jerusalimsku na svoje mjesto i da se ostave u domu Božijem. ⁶ Zato Tatnaju upravitelju s one strane rijeke, Setar-Vosnaju s drugovima svojim Afarsašanima, koji ste s one strane rijeke, uklonite se odatle. ⁷ Ostavite neka se gradi taj dom Božji, upravitelj Judejski i starješine njihove neka zidaju taj dom Božji na mjestu njegovu. ⁸ Još zapovijedam šta æete èiniti starješinama Judejskim da bi se sazidao taj dom Božji; od blaga carskoga, od dohodaka s one strane rijeke, da se daje bez oklijevanja trošak onijem ljudima da se ne ustavljaju. ⁹ I što treba, bilo junaca ili ovnova i jaganjaca za žrtve paljenice Bogu nebeskomu, ili pšenice, soli, vina i ulja, kako reku sveštenici Jerusalimski, da im se daje svaki dan bez odgađanja, ¹⁰ Da prinose mirisne žrtve Bogu nebeskomu i da se mole za život carev i sinova njegovijeh. ¹¹ Još zapovijedam: ko bi uèinio drukèije, iz njegove kuæe da se uzme brvno i pobode, i on na njemu da se pogubi, i

njegova kuæa da bude bunište za to. ¹² I Bog koji je ondje nastanio ime svoje, da obori svakoga cara i svaki narod koji bi digao ruku da promijeni ovo i raskopa taj dom Božji u Jerusalmu. Ja Darije zapovijedam ovo, odmah da se izvrši. ¹³ Tada Tatnaj upravitelj s ove strane rijeke, Setar-Vosnaj i drugovi njihovi uèiniše odmah kako zapovjedi Darije. ¹⁴ I starješine Judejske zidaše i napredovaše po proroštvu Ageja proroka i Zaharije sina Idova, zidaše i dovršiše po zapovijesti Boga Izrailjeva i po zapovijesti Kira i Darija i Artakserksa cara Persijskoga. ¹⁵ I svrši se taj dom do treæega dana mjeseca Adara šeste godine carovanja cara Darija. ¹⁶ I sinovi Izrailjevi, sveštenici i Leviti i ostali između onijeh koji se vratiše iz ropstva posvetiše taj dom Božji radujuæi se. ¹⁷ I prinesoše na posveæenje toga doma Božijega sto junaca, dvjesta ovnova, èetiri stotine jaganjaca i dvanaest jaraca na žrtvu za grijeh za svega Izrailja prema broju plemena Izrailjevijeh. ¹⁸ I postaviše sveštenike po redovima njihovijem i Levite po redovima njihovijem da služe Bogu u Jerusalmu kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. ¹⁹ Potom slaviše koji se vratiše iz ropstva pashu èetrnaestoga dana prvoga mjeseca. ²⁰ Jer se oèistiše i sveštenici i Leviti, te bijahu svi èisti, i klaše pashu za sve koji se vratiše iz ropstva i za braæu svoju sveštenike i za sebe same. ²¹ I jedoše sinovi Izrailjevi koji se vratiše iz ropstva i svi koji se od neèistote naroda zemaljskih odvojiše k njima da traže Gospoda Boga Izrailjeva. ²² I

praznovaše praznik prijesnijeh hljebova sedam dana veseleæi se; jer ih razveseli Gospod i obrati srce cara Asirskoga k njima da ukrijepi ruke njihove u poslu oko doma Boga, Boga Izrailjeva.

7

¹ A poslije ovijeh stvari za carovanja Artakserksa cara Persijskoga Jezdra, sin Seraje sina Azarije, sina Helkije, ² Sina Saluma, sina Sadoka, sina Ahitova, ³ Sina Amarije, sina Azarije, sina Merajota, ⁴ Sina Zeraje, sina Ozije, sina Vukija, ⁵ Sina Avisuje, sina Finesa, sina Eleazara, sina Arona poglavara sveštenekoga, ⁶ Taj Jezdra vrati se iz Vavilonske, a bijaše književnik vješt zakonu Mojsijevu, koji dade Gospod Bog Izrailjev, i car mu dade sve što zaiska, jer ruka Gospoda Boga njegova bijaše nad njim, ⁷ I vratiše se u Jerusalem neki sinovi Izrailjevi i sveštenici i Leviti i pjevaèi i vratari i Netineji sedme godine cara Artakserksa. ⁸ A dođe u Jerusalem petoga mjeseca sedme godine toga cara. ⁹ Jer prvoga dana prvoga mjeseca pođe iz Vavilonske, a prvoga dana petoga mjeseca dođe u Jerusalem, jer dobra ruka Boga njegova bješe nad njim. ¹⁰ Jer Jezdra bješe upravio srce svoje da istražuje zakon Gospodnji i da ga izvršuje i da uèi Izrailja uredbama i zakonima. ¹¹ A ovo je prijepis od knjige koju dade car Artakserkso Jezdri svešteniku književniku vještomu stvarima što je zapovjedio Gospod i uredbama njegovijem u Izrailju: ¹² Artakserkso car nad carevima Jezdri svešteniku, književniku vještomu u zakonu Boga nebeskoga, svako dobro; tada i tada.

¹³ Ja zapovijedam: ko god u mom carstvu od naroda Izrailjeva i od sveštenika njegovijeh i Levita hoæe od svoje volje da ide s tobom u Jerusalem, nek ide. ¹⁴ Jer se šalješ od cara i od sedam savjetnika njegovijeh da nadgledaš Judeju i Jerusalem po zakonu Boga svojega koji ti je u ruku, ¹⁵ I da odneseš srebro i zlato što car i savjetnici njegovi dragovoljno prinose Bogu Izrailjevu, kojemu je stan u Jerusalemu, ¹⁶ I sve srebro i zlato što nakupiš u svoj zemlji Vavilonskoj s dragovoljnijem priložima koje narod i sveštenici dragovoljno prilože na dom Boga svojega u Jerusalemu. ¹⁷ Pa odmah za te novce kupi junaca i ovnova i jaganjaca s darovima njihovijem i naljevima njihovijem, i prinesi ih na oltaru doma Boga vašega u Jerusalemu. ¹⁸ I što se tebi i braæi tvojoj sviði uèiniti s ostalijem srebrom i zlatom, uèinite po volji Boga svojega. ¹⁹ I sudove koji su ti dati za službu u domu Boga tvojega, ostavi pred Bogom u Jerusalemu. ²⁰ I što bi još trebalo domu Boga tvojega, te bi valjalo dati, podaj iz carske riznice. ²¹ I još zapovijedam ja car Artakserkso svijem rizničarima s one strane rijeke, da što god zaište od vas Jezdra sveštenik, književnik vješti zakonu Boga nebeskoga, odmah da se uèini, ²² Do sto talanata srebra i do sto kora pšenice i do sto vata vina i do sto vata ulja, a soli bez mjere, ²³ Što god zapovjedi Bog nebeski, odmah da se uèini za dom Boga nebeskoga, da ne dođe gnjev na carstvo, na cara i na sinove njegove. ²⁴ I još vam javljamo da se ni od jednoga između sveštenika i Levita i pjevaèa i vratara i Netineja i drugih sluga

toga doma Božijega ne smije uzimati danak ni poreza ni carina. ²⁵ A ti, Jezdra, po mudrosti Boga svojega koja ti je data postavi upravitelje i sudije da sude svemu narodu što je s one strane rijeke između svijeh koji znadu zakon Boga tvojega, i ko ne zna, uèite ga. ²⁶ A ko ne bi izvršivao zakona Boga tvojega i zakona careva, odmah da mu se sudi, bilo da se pogubi ili da se progna ili da se oglobi ili da se baci u tamnicu. ²⁷ Blagosloven da je Gospod Bog otaca naših, koji dade to caru u srce da ukrasi dom Gospodnji u Jerusalmu, ²⁸ I dade mi, te nađoh milost pred carem i savjetnicima njegovijem i pred svijem silnijem knezovima carevijem. I ja se oslobodih, jer ruka Gospoda Boga mojega bješe nada mnom, i skupih glavare iz Izrailja da idu sa mnom.

8

¹ A ovo su glavari domova otaèkih i pleme onijeh što pođoše sa mnom iz Vavilona za vlade cara Artakserksa: ² Od sinova Finesovijeh Girsom; od sinova Itamarovijeh Danilo; od sinova Davidovijeh Hatus; ³ Od sinova Sehanije, koji bješe od sinova Farosovijeh, Zaharija i s njim na broj muškinja sto i pedeset; ⁴ Od sinova Fatmoavovijeh Elioinaj sin Zerajin i s njim muškinja dvjesta; ⁵ Od sinova Sehanijinih sin Jasilov i s njim muškinja tri stotine; ⁶ I od sinova Adinovijeh Eved sin Jonatanov i s njim muškinja pedeset; ⁷ I od sinova Elamovijeh Isaija sin Atalijin i s njim muškinja sedamdeset; ⁸ I od sinova Sefatijinih Zevadija sin Mihailov i s njim muškinja osamdeset; ⁹ Od sinova Joavovijeh Ovadija sin Jehilov i s

njim muškinja dvjesta i osamdeset; ¹⁰ I od sinova Selomitovijeh sin Josifijin i s njim muškinja sto i šezdeset; ¹¹ I od sinova Vivajevih Zaharija sin Vivajev i s njim muškinja dvadeset i osam; ¹² I od sinova Azgadovijeh Joanan sin Akatanov i s njim muškinja sto i deset; ¹³ I od sinova Adonikamovijeh posljednjih po imenu Elifelet, Jeilo i Semaja i s njima muškinja šezdeset; ¹⁴ I od sinova Vigvajevijeh Gutaj i Zavud, i s njima muškinja sedamdeset. ¹⁵ I sabrah ih kod rijeke koja teče u Avu, i ondje stajasmu u okolu tri dana; poslije pregledah narod i sveštenike, ali ne nađoh ondje nijednoga od sinova Levijevih. ¹⁶ Zato poslah Elijezera, Arila, Semaju i Elnatana i Jariva i Elnatana i Natana i Zahariju i Mesulama glavare, i Jojariva i Elnatana učitelje, ¹⁷ I opravih ih k Idu poglavaru u mjestu Kasifiji, i naučih ih šta će govoriti Idu i braći njegovoj Netinejima u mjestu Kasifiji da bi nam doveli sluge za dom Boga našega. ¹⁸ I dovedoše nam, jer dobra ruka Božija bješe nad nama, èovjeka razumna između sinova Malija sina Levija sina Izrailjeva, Sereviju sa sinovima njegovijem i braćom njegovom, njih osamnaest; ¹⁹ I Asaviju i s njim Isaiju od sinova Merarijevih, s braćom njegovom i njihovijem sinovima, njih dvadeset, ²⁰ I od Netineja, koje odredi David i knezovi da služe Levitima, dvjesta i dvadeset Netineja, koji svi biše imenovani poimence. ²¹ Tada oglaših ondje na rijeci Avi post, da bismo se ponizili pred Bogom svojim i izmolili u njega srećan put sebi i djeci svojoj i svemu blagu svojemu. ²² Jer me bijaše stid

iskati od cara vojske i konjika da nas brane od neprijatelja putem, jer bijasmo rekli caru govoreæi: ruka je Boga našega na dobro nad svima koji ga traže, i jaèina je njegova i gnjev na sve koji ga ostavljaju. ²³ Tako postismo i molismo Boga svojega za to, i umolismo ga. ²⁴ Tada odvojih između glavara svešteničkih dvanaest, Sereviju, Asaviju i s njima desetoricu braæe njihove. ²⁵ I izmjerih im srebro i zlato i sudove, priloge domu Boga našega što priloži car i savjetnici njegovi i knezovi njegovi i sav narod Izrailjev koji se nađe; ²⁶ Izmjerih im u ruke šest stotina i pedeset talanata srebra, i sudova srebrnijeh sto talanata, i sto talanata zlata, ²⁷ I dvadeset èaša zlatnijeh od tisuæu drama, i dva suda od mjedi dobre i skupocjene kao zlato. ²⁸ I rekoh im: vi ste sveti Gospodu i ovi su sudovi sveti, i ovo srebro i zlato dragovoljan je prilog Gospodu Bogu otaca vaših. ²⁹ Pazite i èuvajte dokle ne izmjerite pred glavarima svešteničkim i Levitima i glavarima otaèkih domova Izrailjevi-jeh u Jerusalmu u klijetima doma Gospodnjega. ³⁰ I tako primiše sveštenici i Leviti izmjereno srebro i zlato i sudove da odnesu u Jerusalm u dom Boga našega. ³¹ I poðosmo od rijeke Ave dvanaestoga dana prvoga mjeseca da idemo u Jerusalm, i ruka Boga našega bijaše nad nama i izbavi nas iz ruku neprijateljskih i zasjedaèkih na putu. ³² I doðosmo u Jerusalm i stajasmo ondje tri dana. ³³ A èetvrti dan izmjeri se srebro i zlato i sudovi u domu Boga našega u ruke Merimotu sinu Urijinu svešteniku, s kojim

bijaše Eleazar sin Finesov, i s njima Jozavad sin Isusov i Noadija sin Venujev, Leviti. ³⁴ Sve na broj i na mjeru, i mjera bi zapisana od svega u isto vrijeme. ³⁵ I koji biše u ropstvu pa se vratiše iz ropstva prinesoše na žrtvu paljenicu Bogu Izrailjevu dvanaest junaca za svega Izrailja, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam jaganjaca, dvanaest jaraca za grijeh, sve to na žrtvu paljenicu Gospodu. ³⁶ I predaše zapovijesti careve namjesnicima carevijem i knezovima s ove strane rijeke, i oni potpomogoše narod i dom Božji.

9

¹ A kad se to svrši, pristupiše k meni knezovi govoreæi: narod Izrailjev i sveštenici i Leviti nijesu se odvojili od naroda zemaljskih radi gadova njihovijeh, od Hananeja, Heteja, Ferezeja, Jevuseja, Amonaca, Moavaca, Misiraca i Amoreja. ² Jer uzeše kæeri njihove sebi i sinovima svojim, te se pomiješa sveto sjeme s narodima zemaljskim; i ruka sveštenieka i glavarska bješe prva u tom prijestupu. ³ I kad èuh to, razdrijeh haljinu svoju i plašt svoj, i skuboh kosu s glave svoje i bradu svoju, i sjedoh tužan. ⁴ I skupiše se k meni svi koji se bojahu rijeèi Boga Izrailjeva za prijestup onijeh koji doðoše iz ropstva, a ja sjeðah tužan do veèernje žrtve. ⁵ A o veèernjoj žrtvi ustah od jada svojega u razdrtoj haljini i plaštu, i klekavši na koljena svoja raširih ruke svoje ka Gospodu Bogu svojemu, ⁶ I rekoh: Bože moj! stidim se i sramim se podignuti oèi svoje k tebi,

Bože moj; jer bezakonja naša namnožiše se svrh glave i krivice naše narastoše do neba. ⁷ Od vremena otaca svojih do danas pod krivicom smo velikom, i za bezakonja svoja bismo predani mi i carevi naši i sveštenici naši u ruke carevima zemaljskim pod maè, u ropstvo, u grabež i u sramotu, kao što se vidi danas. ⁸ A sada zaèas dođe nam milost od Gospoda Boga našega, te nam ostavi ostatak i dade nam klin u svetom mjestu svom da bi prosvijetlio oèi naše Bog naš i dao nam da malo odahnemo u ropstvu svojem. ⁹ Jer roblje smo, ali u ropstvu našem nije nas ostavio Bog naš, nego nam dade te nađosmo milost pred carevima Persijskim davši nam da odahnemo da podignemo dom Boga svojega i opravimo pustoline njegove, i davši nam ogradu u Judeji u Jerusalmu. ¹⁰ Sada dakle šta da kažemo, Bože naš, poslije toga? jer ostavismo zapovijesti tvoje, ¹¹ Koje si zapovjedio preko sluga svojih proroka govoreæi: zemlja u koju idete da je naslijedite zemlja je neèista od neèistote naroda zemaljskih, s gadova njihovijeh, kojima je napuniše od kraja do kraja u neèistoti svojoj. ¹² I zato kæeri svojih ne dajte za sinove njihove, i kæeri njihovijeh ne uzimajte za sinove svoje, i ne tražite mira njihova ni dobra njihova dovijeka da biste se okrijepili i jeli dobra one zemlje i ostavili je u našljedstvo sinovima svojim dovijeka. ¹³ I poslije svega što dođe na nas za zla djela naša i za veliku krivicu našu, jer si nas, Bože naš, pokarao manje nego što grijesi naši zaslužuju, i dao si nam ostatak ovaki, ¹⁴ Eda li æemo opet prestupati zapovijesti tvoje i

prijateljiti se s ovijem gadnijem narodima? Ne bi li se razgnjevio na nas dokle nas ne bi potro da nijedan ne ostane i ne izbavi se? ¹⁵ Gospode Bože Izrailjev! ti si pravedan, jer ostasmo ostatak, kao što se vidi danas. Evo mi smo pred tobom s krivicom svojom, premda se ne može stajati pred tobom za to.

10

¹ A kad se moljaše Jezdra i ispovijedaše grijehe plaèuæi i ležeæi pred domom Božjim, skupi se k njemu iz Izrailja veliko mnoštvo ljudi i žena i djece; i narod plakaše veoma. ² Tada progovori Sehanija sin Jehilov od sinova Elamovijeh i reèe Jezdri: mi smo sagriješili Bogu svojemu što uzesmo žene tuđinke iz naroda zemaljskih; ali još ima nadanja Izrailju za to. ³ Da uèinimo sada zavjet Bogu svojemu, da otpustimo sve žene i porod njihov po volji Gospodnjoj i onijeh koji se boje zapovijesti Boga našega, i po zakonu neka bude. ⁴ Ustani, jer je ovo tvoj posao; a mi æemo biti uza te, budi slobodan i radi. ⁵ Tada usta Jezdra, i zakle glavare sveštenieke i Levite i svega Izrailja da uèine tako. I zakleše se. ⁶ Potom usta Jezdra ispred doma Božijega, i otide u klijet Joanana sina Eliasivova; i ušavši ne jede hljeba niti vode pi, jer tužaaše radi prijestupa onijeh koji biše u ropstvu. ⁷ Potom oglasiše po Judeji i Jerusalimu svijem koji se vratiše iz ropstva, da se skupe u Jerusolim, ⁸ A ko ne bi došao za tri dana po dogovoru knezovskom i starješinskom, da se sve imanje njegovo razaspe a sam da se odluèi od zbora onijeh koji se vratiše iz ropstva.

⁹ Tako se skupiše svi ljudi od Jude i Venijamina u Jerusalem za tri dana, mjeseca devetoga. I sjeđaše sav narod na ulici pred domom Božjim dršæuæi radi te stvari i od dažda. ¹⁰ Tada ustavši Jezdra sveštenik reèe im: vi sagriješiste što se oženiste tuđinkama, te umnožiste krivicu Izrailjevu. ¹¹ Zato sada ispovjedite se Gospodu Bogu otaca svojih, i uèinite volju njegovu, i odvojte se od naroda zemaljskih i žena tuđinaka. ¹² I sav zbor odgovori i reèe iza glasa: kako nam kaza uèiniæemo. ¹³ Ali naroda ima mnogo i ide dažd, ne može se stajati napolju, a taj posao nije za jedan dan ni za dva, jer nas ima mnogo koji sagriješismo u tom. ¹⁴ Da se odrede knezovi naši iz svega zbora, pa koji su god u gradovima našim oženjeni tuđinkama neka dolaze u određeno vrijeme i s njima starješine svakoga grada i sudije dokle ne odvratimo od sebe žestoki gnjev Boga svojega za tu stvar. ¹⁵ I određen bi na to Jonatan sin Asailov i Jazija sin Tekujev; a Mesulam i Savetaj Leviti pomagaše im. ¹⁶ I uèiniše tako koji se vratili iz ropstva. I odvojiše se Jezdra sveštenik i glavari domova otaèkih po domovima otaca svojih, svi poimence, i sjedoše prvoga dana desetoga mjeseca da izviđaju stvar. ¹⁷ I do prvoga dana prvoga mjeseca svršiše sa svima onima koji se bijahu oženili tuđinkama. ¹⁸ A nađoše se između sinova svešteneièkih oženjeni tuđinkama: između sinova Isusa sina Josedekova i braæe njegove: Masija i Elijezer i Jariv i Gedalija; ¹⁹ I dadoše ruke da æe pustiti žene svoje; i koji bijahu zgriješili prinesoše po jednoga ovna za krivicu svoju; ²⁰ I od sinova

Imirovijeh Ananije i Zevadija; ²¹ I od sinova Harimovijeh Masija i Ilija i Semaja i Jehilo i Ozija, ²² I od sinova Pashorovijeh Elioinaj, Masija, Ismailo, Natanailo, Jozavad i Elasa, ²³ I od Levita Jozavad i Simej i Kelaja, to je Kelita, i Petaja i Juda i Elijezer; ²⁴ I od pjevaèa Elijasiv; i od vratara Salum i Telem i Urija; ²⁵ A od Izrailja, od sinova Farosovijeh Ramija i Jezija i Malhije i Mijamin i Eleazar i Malhija i Venaja; ²⁶ I od sinova Elamovijeh: Matanija, Zaharija i Jehilo i Avdija i Jeremot i Ilija; ²⁷ I od sinova Zatovijeh Elioinaj, Elijasiv, Matanija i Jerimot i Zavad i Aziza; ²⁸ I od sinova Vivajevijeh Joanan, Ananija, Zavaj, Atlaj, ²⁹ I od sinova Vanijevih Mesulam, Maluh i Adaja, Jasuv i Seal i Ramot; ³⁰ I od sinova Fat-Moavovijeh Adna i Helal, Venaja, Masija, Matanija, Vezeleilo i Vinuj i Manasija; ³¹ I od sinova Harimovijeh Elijezer, Jesija, Malhija, Semaja, Simeun, ³² Venijamin, Maluh, Semarija; ³³ Od sinova Asumovijeh Mate-naj, Matata, Zavad, Elifelet, Jeremaj, Manasija, Simej; ³⁴ Od sinova Vanijevih Madaja, Amram i Uilo. ³⁵ Venaja, Vedeja, Heluj, ³⁶ Vanija, Merimot, Elijasiv, ³⁷ Matanija, Matenaj i Jasav, ³⁸ I Vanije, Vinuj, Simej, ³⁹ I Selemija i Natan i Adaja, ⁴⁰ Mahnadevaj, Sasaj, Saraj, ⁴¹ Azareilo i Selemija, Semarija, ⁴² Salum, Amarija, Josif; ⁴³ Od sinova Nevovijeh: Jesilo, Matanija, Zavad, Zevina, Jadav, Joilo i Venaja. ⁴⁴ Svi se ovi bijahu oženili tuđinkama i neke između njih bijahu i djecu izrodile.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27